

Hi ha vies que són especials perquè aconsegueixen treure de dins nostre el millor que tenim. La Salvadó-Àlava n'és un bon exemple. Escalada obligatòria i obligada, demana que oblidem les assegurances i ens centrem en entendre l'entrellat de conglomerat se'ns presenta, per un cop desxifrat, revelar-nos que cada pas, cada moviment són una afirmació de la lògica més aclaparadora, essència de l'escalada.

Via: Salvadó-Àlava

• Zona: Montserrat – Agulles

Dificultat: 6a (MD+)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 115 metres

• Equipament: Via equipada, restaurada amb parabolts el 2009 pel Francesc Salvadó

• Material: 6 cintes exprés i un Camalot #0.75

Orientació: Sud
Valoració: ****

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi seguim cap a la Canal Ample però de seguida ens desviem per una torrentera que baixa entre El Cap de Guerrer i La Màquina de Tren. Seguim amunt escassos minuts fins que a mà dreta se'ns presenta el conjunt del Broc i el Setrill. La nostra via comença a l'esquerra de la ínfima canal que fan el Broc i el Setrill (5 minuts des del refugi).

L1(6a)

El peu de via és ombrívol i els primers metres, tot i que fàcils, tenen aquella mica de verdet que et fa anar alerta. Ens enfilem fins un llavi, que flanquegem cap a la dreta i entrem de ple a la placa, molt vertical i amb un parell de passos de finura (molt ben protegits) que ens deixen sobre terreny més agraït. A partir d'aquest punt l'escalada esdevé una navegació sobre una fantàstica placa que ens obligarà a anar a esquerra i a dreta demanant-nos calma per tal d'encertar la millor presa. Abans d'entrar a la reunió trobem un altre pas finet, però que es resol molt bé. 40 metres, 4 parabolts i un espit.

L2 (IV+)

Sortim de la reunió en diagonal a l'esquerra cercant sempre la lògica del terreny més senzill per després tornar a la dreta fins arribar a la primera expansió. Un petit tram més dret, protegit amb un altre parabolt ens menarà a una placa més ajaguda al final de la qual trobem la segona reunió. 30 metres i dos parabolts.

L3(V+)

Sortim cap a l'esquerra per anar a buscar un forat on hi entra un Camalot #0.75 a 'cañón'. De seguida tenim uns passets verticals però amb bon cantell. Un cop superats queda un tramet fàcil fins un llavi que superem flanquejant cap a la dreta, per situar-nos sobre una placa vertical que demanà un darrer pas de decisió abans d'afluixar. Trobarem una reunió opcional que aprofitarem per assegurar-nos i seguir una quinzena de metres més sobre terreny fàcil per arribar a la darrera reunió. 45 metres, 3 parabolts i una reunió intermitja.

Descens:

Desgrimpem uns metres pel vessant nord fins un arbre (bagues) d'on fem un ràpel fins el coll

El que més m'ha agradat:

- Obligada i amb caràcter, sobretot la primera tirada.
- Ben restaurada, conserva tota l'essència que li van voler donar els seus aperturistes.
- Un cop feta la via, una molt bona opció per arrodonir el jorn és seguir per l'Aresta Brucs del Dumbo (no cal ni treure's els peus de gat).

Tot i que la via està equipada no es tracta d'un itinerari de caire esportiu, per tant ens tocarà escalar entre assegurances i superar trams fàcils exposats (com l'inici del segon llarg)